

יד א מ' פ"ו מסולת
יבוס הלכה ג סגנ
שקן לא תושע' אה"ע
סקנ קעה שפ"ו:

תוספות ישנים

לגור משום שמי אחיות
דעלמא ותי' לעיל חוק
ללא גורמי' הי' דוקא
לכנן אכל ל"ש דסכר
דלילמא כל ק' זקא דלמנ
דשמי אחיות לא חוללת ולא
מתייבמת קר"א לגור
משום שמי אחיות דעלמא:

תוס' חד מקמאי

וס"ל לרב דמתניתין ס"ל
יש זיקא וה"ל כמ"ד דקאי
באפה אסור אחות אשה
דאורייתא מדיקאמן כל
יבמה שאין אני קורא לה
בשעת נפילה יבמה יבוא
עליה הרי היא כאשת אח
שיש לה בנים אימא ס"ל
יש זיקא: הא דקתני
בבב"ב 'איסור מצוה או
איסור קדושה חולצת ולא
מתייבמת מדיקאמן עלה
בב"ב הא נמי תנינן אסור
מצוה או איסור קדושה
חולצת ולא מתייבמת.
הא אסור מצוה חלוצת.
והכא איסור מצוה
ואחותה. ופ"א דקתני זו
היא שאמרו אחותה שהיא
יבמתה חולצת או
מתייבמת מדיקאמן בבב"ב
לבעטו איסור מצוה לזה
ואיסור מצוה לזה:

כתב:

אבל הכא דליבא שני דמוכה. ואם תאמר הא נמי ידעין מנהיגא
דפ"צ כדלמרינן א לעיל (דף כ. ו) ויש לומר דהתם איכא ערוה
דקמוכא שאינה לא חוללת ולא מתייבמת ב אבל הכא שמהין מתייבמות
ולכא הוכחה: **שנעשו צרות** זו צו ב' היינו דוקא כשנפלו
לפני יבם אחד אבל כשנפלו לפני
שני יבמין מודה רבי שמעון כדמיתא
לעיל רבי שמעון אומר יקיימו:¹
אחותה

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

מסורת הש"ס

(א) לעיל כ. (סו.) סנהדרין
(ג.) לעיל ט. (א) לעיל
(ד) לעיל כ. (ו) לעיל
(ה) לעיל טו. (ז) לעיל
(ז) לעיל טו. (ח) לעיל
עד לעיל יח: (י) ודף ג. ד.

תורה אור השלם

1. ואשה אל אחותה לא
תקח לצרר לנלות
ערוהה עליה בתייה.
ויקרא יח יח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כשעה וכו'
כגון הכא שנפלו:

מוסף רש"י

איסור מצוה ואיסור
קדושה. רש"י ומוסף
רש"י לעיל כו ט.
שלישה אחין כו.
ומה ונפלו לפני השלש,
הרי אלו חולצות
ולא מתייבמות. לפי
ששתיים וקוקתו לו מקדשו
שני אחיו וזיקה היו
כקמ"ד קדושין. ואי מייבם
חדא מתייהב נכסבי אחות
וקוקתו בתייה. חוקמה
היא כששמו, אכל הלכה
גש"ל דלא אלס למהיו
כאחות אשה משום להפטר
בלא ללס ויעיר ל: ובע"ז
לעיר יט.

מוסף תוספות

א. דמירי אפי" ב יאן שני
דמוכה. תי' השלם.
ב. דהתם ליבא שני כלל.
כשכ"א. ג. כיון דליבא שני
דלא מיבם דלובת עלייהו,
אמר האי מיבם חדא
ואידך אחא מיבם לאידך.
כשכ"א. ד. דלעיל איירי
בב"ב אחין ויבין דיש כאן
זיקת תרי אחי איבא
למיטר דלכל חד חד
איתימי ליה דרייה אבל
כאן מיירי שנפלו לפני אח
אחד וליבא כאן אלא זיקת
יבם אחד לפיכך לא
חולצות ולא מתייבמות
דאחות וקוקת היינו
כערוה והכא בודאי איבא
חד מתייהב שהיא אחות
זקוקה לו. ר"פ.

איסור מצוה. אם הייתה האחות אסורה על האחד איסור מצוה אינו
מוסר באחותה הואיל והיא מדאורייתא רמיא קמיה הואי אידך אחות
זקוקתו הלכך בעו חלוצה: **הספ.** בפרק כ"ד: **איסור מצוה (אורה).**
לא אשמעינן אלא יבמה שנפלה לפניו שהיא אסורה עליו איסור מצוה
חולצת: **והכא אשמעינן איסור מצוה**
ואחותה. שנפלו לו משני אחין דאחותה
לא מייבמת ללא מימא אוקי איסור
מצוה במקום ערוה ומתייבם אחותה
ולא מיהו כלמות וקוקתו: **משום**
זכרון עמוד רגנן. שמתקיים מצות
יבוס ולא העמידו איסור זיקה שהיא
מדבירה לאסור את אחותה היכא
דהיא עליו איסור מצוה קמ"ל: **הכא**
ליבא שני דמוכה. ששני אחין שמהין
מתייבמות ואחי למישרי אחות זקוקה
בעלמא ואימא לא לייבמן קמ"ל:
סרוויסו מוכחי אהדי. שזה לא יכול
לישא את האחות אלא וכן זו מוכחה
מילתא שזו אסורה על זה וזו על זה
לפיכך ליבא אחות זקוקתו: **היינו סך.**
דהא כדדיקא קמי' לה לעיל איסור
מצוה ואיסור קדושה חולצת: **כי לא**
אמרינן אוקי איסור מצוה במקום
ערוה. להתייבם אחותה היכא דלין
איסור מצוה אלא באחת על האחד
ולשני שמהין זקוקות דלי שרית
לייבמי להאי שהאחת אסורה עליו
אחי שני נמי לייבומי וקא פגע באחות
זקוקתו: **כגון אני קורא כהן.** ככל
חמש עשרה עריות דכפ"ק (א) אפכה
להן להיות שמי אחיות נופלות לשני
אחין והאחת אסורה על זה משום
אחת מכל העריות הללו ומותרת
להו והשניה אסורה על זה משום
אחת שם ערוה עגמו ומותרת להו
ומתוך כך נמצאו שמי אחיות מתייבמות
ולא פגעו באחות זקוקה. וכו' פירשמי
כפ"א (דף ע. ו): **באונסין.** צבמו
מאונסותו כגון ראוין אנס אשה והוליד
בת וצא שמעון ואנס אנוסת אחיו והוליד
בת וישאלו בת ראוין וצא שמעון ללי
ויהודה אחי אציון והי' הן אחיות מן האנס
בת שמעון ומותרת לראוין וצא ראוין
מותרת לשמעון ונמצאו שמי אחיות
מתייבמות וכן בת צמו וכן כו' אע"ג
דכל חמשה צבי דרישא משמכתי
בנשואין הואיל וצמו לא משתכחא

שהיא שמי אחיות מן האנס שאי אפשר שנשא יבמתו שיש לה בת לא תני צבו האסורה לזה כו' הואיל וכו' איסור שם
בת הן: דלגינא דרבי שמעון היא דמשכחה צבו. האסורה לזה כדמפרש רב ספרא לקמיה: **בפלוגא לא איירי.** רבי חייא: **האסורה לזה.**
אשת לוי האסורה ליששכר שצא ומנאה אסורה עליו מויקת ראוין שלא היה בעולמו ומותרת לזבולין כשנולד כבר נתייבמה ללוי וציינסו ולבסוף
נולד שרי ר"ש ואשת יהודה אסורה לזבולין משום שמעון שלא היה בעולמו וכשנולד מנאה באיסור ומותרת ליששכר: **בלא יבם יהודה נמי.**
שרי ליששכר ובחמשה אחי משכחה לה מת ראוין נולד יששכר ייבם לוי מת שמעון נולד זבולין ומת לוי בלא בנים ונפלו אשת לוי ואשת שמעון
לפני יששכר וזבולין אשת לוי אסורה ליששכר מפני ראוין בעלה הראשון ומותרת לזבולין ואשת שמעון מותרת ליששכר שהרי בעולמו היה
ואסורה לזבולין: **ומשום זרה.** האי דנקט ייבם יהודה משום זרה דבעי אשכוחי נמי בצרה האסורה לזה מותרת לזה אם ברא יששכר וזבולין
לייבם לגשי לוי ויהודה הראשונה אשת לוי אסורה ליששכר משום זרה אשת אחיו שלא היה בעולמו וכן אשת יהודה על זבולין וכגון שהיו הצרות
אחיות זו לזו וכריות קרי להו אכל נשי ראוין ושמעון דליבא נמי השתא בצרות האסורה לזה מותרת לזה ואחותה כשהיא יבמתה כו' ואי לא
ייבם יהודה לא מיתוסא מילתא דרבי חייא באיסור זרה דלס נפלו שמי נשים משמעון שמהין אשת אח שלא היה בעולמו הן: **זרה דזרה**
מאי איבא למימר. היכי קרית האסורה לזה מותרת לזה באיסור זרות זרה דהא זרות כרומיהן נמי תנן בפ"ק (נ): **גגון דהדר יבמינהו**
גד ואשר. לגשי לוי ויהודה הראשונה וזהו נשים ייבם גד את אשת יהודה ואשר ייבם אשת לוי ומתו גד ואשר ונפלו לפני יששכר וזבולין
ואם באים לייבם נשי גד ואשר הראשונות אשת גד זרה אשת יהודה אשת שמעון שלא היה בעולמו אסורה לזבולין ומותרת ליששכר
וכן אשת אשר על יששכר ומותרת לזבולין: **בשעה שנעשו זרות זו לזו.** כגון (ב) השתא שנפלו לפניו ונעשו שמי אחיות זרות זו לזו בזיקה:
ליגזור משום שמי אחיות דעלמא. אע"ג דהא נמי מרישא שמעינן התם הוא לרגנן לא גורמין דאי נמי אחי למישרי אחיות דעלמא ליבא
אלא איסור אחות זקוקה דכנן אכל לר"ש דלמך איסור אחות זקוקה ערוה גמורה היא דרשמנא פטרה וקיימא עליה באיסור אשת אח
ליגזור היכא דאחותה אסורה משום ערוה ולא זקוקה ליה וימנא לא לייבם לאחותה דלא לימי לייבומי אחות זקוקה דעלמא קמ"ל:
והאמר

שהיא שמי אחיות מן האנס שאי אפשר שנשא יבמתו שיש לה בת לא תני צבו האסורה לזה כו' הואיל וכו' איסור שם
בת הן: דלגינא דרבי שמעון היא דמשכחה צבו. האסורה לזה כדמפרש רב ספרא לקמיה: **בפלוגא לא איירי.** רבי חייא: **האסורה לזה.**
אשת לוי האסורה ליששכר שצא ומנאה אסורה עליו מויקת ראוין שלא היה בעולמו ומותרת לזבולין כשנולד כבר נתייבמה ללוי וציינסו ולבסוף
נולד שרי ר"ש ואשת יהודה אסורה לזבולין משום שמעון שלא היה בעולמו וכשנולד מנאה באיסור ומותרת ליששכר: **בלא יבם יהודה נמי.**
שרי ליששכר ובחמשה אחי משכחה לה מת ראוין נולד יששכר ייבם לוי מת שמעון נולד זבולין ומת לוי בלא בנים ונפלו אשת לוי ואשת שמעון
לפני יששכר וזבולין אשת לוי אסורה ליששכר מפני ראוין בעלה הראשון ומותרת לזבולין ואשת שמעון מותרת ליששכר שהרי בעולמו היה
ואסורה לזבולין: **ומשום זרה.** האי דנקט ייבם יהודה משום זרה דבעי אשכוחי נמי בצרה האסורה לזה מותרת לזה אם ברא יששכר וזבולין
לייבם לגשי לוי ויהודה הראשונה אשת לוי אסורה ליששכר משום זרה אשת אחיו שלא היה בעולמו וכן אשת יהודה על זבולין וכגון שהיו הצרות
אחיות זו לזו וכריות קרי להו אכל נשי ראוין ושמעון דליבא נמי השתא בצרות האסורה לזה מותרת לזה ואחותה כשהיא יבמתה כו' ואי לא
ייבם יהודה לא מיתוסא מילתא דרבי חייא באיסור זרה דלס נפלו שמי נשים משמעון שמהין אשת אח שלא היה בעולמו הן: **זרה דזרה**
מאי איבא למימר. היכי קרית האסורה לזה מותרת לזה באיסור זרות זרה דהא זרות כרומיהן נמי תנן בפ"ק (נ): **גגון דהדר יבמינהו**
גד ואשר. לגשי לוי ויהודה הראשונה וזהו נשים ייבם גד את אשת יהודה ואשר ייבם אשת לוי ומתו גד ואשר ונפלו לפני יששכר וזבולין
ואם באים לייבם נשי גד ואשר הראשונות אשת גד זרה אשת יהודה אשת שמעון שלא היה בעולמו אסורה לזבולין ומותרת ליששכר
וכן אשת אשר על יששכר ומותרת לזבולין: **בשעה שנעשו זרות זו לזו.** כגון (ב) השתא שנפלו לפניו ונעשו שמי אחיות זרות זו לזו בזיקה:
ליגזור משום שמי אחיות דעלמא. אע"ג דהא נמי מרישא שמעינן התם הוא לרגנן לא גורמין דאי נמי אחי למישרי אחיות דעלמא ליבא
אלא איסור אחות זקוקה דכנן אכל לר"ש דלמך איסור אחות זקוקה ערוה גמורה היא דרשמנא פטרה וקיימא עליה באיסור אשת אח
ליגזור היכא דאחותה אסורה משום ערוה ולא זקוקה ליה וימנא לא לייבם לאחותה דלא לימי לייבומי אחות זקוקה דעלמא קמ"ל:
והאמר

